

640, hvortil Stemmerne for Christiansen beløb sig i Nyborg? Den ærede Ordfører har sagt i Betænkningen og gjentaget det idag, at den stedfundne retslige Undersøgelse har været saa omhyggelig, ligesom der i det Hele har været en saa nidkær Virksomhed for at komme paa Spor efter mulige Feil, at der er al Grund til at antage, at der ikke er begaaet flere Feil end de oplyste; men, naar af 24 aldeles tilfældig undersøgte Stemmegioninger de 2 vise sig fuldstændig urigtige, saa maa Følgen naturligvis være, at man, for at skaffe den fulde Sikkerhed tilstede, maatte gjennemgaa alle 640 Stemmer og se, om der ikke var flere Feil. Først da kunde man sige: Nu have vi dog Noget, der grændser til Vished for, at man virkelig kunde bygge dette Valgs Godskjenbelse paa den i Genhold til disse Vister stedfundne Afstemning. Men kunde dette lade sig gjøre? I den Henseende skal jeg tillade mig at minde om lignende Tilfælde, som have foreligget tidligere, hvor Valglisten have været saa uordentligt og upaalideligt førte, at man ikke har ment at kunne lægge dem til Grund for Valgets Afgjørelse. Man har da ogsaa henvist til Optagelsen af retslige Forhør; men, selv om det kunde tænkes, at det lod sig gjøre, hvor der, som i dette Tilfælde, er Tale om 640 Stemmer, saa har man ved saadanne Leiligheder ment, at den ønskelige Sikkerhed ikke kunde komme tilstede paa denne Maade. Jeg skal saaledes tillade mig at oplæse nogle Rinter af Ordførers Udtaleser fra Samlingen 1866—67 Sp. 1383—84. Efterat der er omtalt nogle Vister, hvorom det var oplyst, at Navnene ere opførte anderledes paa Valglisten end paa Stemmelisten, hedder det, at, for at man kunde faae den fornødne Vished, maatte man „altsaa drage samtlige Beboere i Sognene ind til Forklaring; men det er muligt, at flere af de Mænd, som der have stemt, ikke ere der mere, og man maa da optage Thingsvidne for, hvorledes disse Vælgere have stemt. Saaledes vilde man komme ind i en Uendelighed af Undersøgelser, og, naar vi til Syvende og Sidst havde faaet Forklaringer gennem Forhør og Thingsvidner, naar man havde sat denne vilkaarlige Fremgangsmaade istedetfor den klare Fremgangsmaade, som Valgloven foreskriver, vilde vi da her, hvor Forfjellen mellem Stemmeantallet kun er fem, være komne til nogen Sikkerhed? Jeg henstiller dette til ethvert Medlems egen Besvarelse.“ Vængere hen fremhæver den samme Ordfører en Udtaleser af en tidligere Ordfører, som gaar ud paa, at „det maa jo desuden erindres, at det Slags Sager har sin politiske Side; Valget skal jo nemlig foregaa for et Medlem af Valgbestyrelsen og for en Vælger, hverken for Notarius publicus eller for Politiprotokollen, hvad det næsten synes, man her vil sætte istedet for den Maade, Valgloven foreskriver. — Det vil heller ikke være nok, at en Vælger kommer 3, 4,

5 Uger bagefter og siger: Saaledes stemte jeg; der maa jo være to Mænd, som have været tilstede og set, hvorledes det er gaaet til, for at det skal kunne antages for et lovformeligt Bevis. Vi ville ad den her berørte Vej komme ind paa Vanskeligheder, som vi ikke kunne sjerne, og som kunne lede til langt større Besværigheder end det at sige: „Vi se, at dette Valg ikke er gaaet rigtigt til, lad det derfor gaa om igjen.“ Den Mand, som dengang var Ordfører, er den samme Mand, som nu er Ordfører for Mindretallet (Klein). Jeg kan, efter det Anførte, ikke se rettere end, at, ville vi følge de Regler, som altid have været fulgte her i Thinget, og som det netop er af Bigtighed ved deslige Valgsager saa lidt som muligt at fravige, kan der ikke være Tvivl om, at dette Valg ikke kan godkjendes. Ibetmindste føler jeg, at jeg neppe ved noget Valg har været saa sikker paa, at der foreligger de fuldgylbigste Grunde til at forkaste det, som netop ved dette Valg.

Jagt: Jeg skal ikke gjøre nogen lang Tale over dette Valg, fordi jeg erkjender, at der ganske vist er noget ringere Garanti for, at Valget er et Udtryk for Vælgernes Flertals Stemning end ved de andre omtvistede Valg; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa med Hensyn til den Sætning, hvormed den ærede sidste Taler sluttede, at vi nemlig skulle følge de Regler, som almindelig blive fulgte her i Thinget ved Valgenes Godskjenbelse, at jeg virkelig ikke tror, at det er i Genhold til disse Regler, at man har indfattet det foreliggende Valg til Forkastelse. De Indsigelser, der ere byggede paa Valglisternes Uregelmæssighed, have kunnet være fremsatte, og ere ogsaa meget ofte bleven fremsatte tidligere, uden at deraf er reist noget som helst Forslag om Valgets Forkastelse, og jeg har ikke den fjerneste Tvivl om, at de samme Valgliste have været brugte i mange Aar med de Modifikationer, som hvert Aar ere tilføiede, men uden at der blev reist nogen Indsigelse derimod, saalænge det var en af de Herrers Meningsfæller, der blev valgt. Jeg har selv i adskillige Aar deltaget i Valget i Nyborg og veed derfor, at der er et saadant Roderi med Valglisternes Førelse, at man har maattet drikke adskillige Glas solbt Vand for at bevare Roligheden. Det, der foreligger, er altsaa ikke noget Nyt; men jeg skal dog ikke dvæle længere derved. Smidertid skal jeg gjøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, hvilke farlige Konsekventer han kommer til, naar han vil drage saadanne Slutninger, at, fordi der blandt 24 Navne paa en Valgliste er opdaget to forkerte, man deraf skal kunne gjøre en Beregning over, hvormange Feiltagelser der maatte være ved alle de øvrige Navne. Det var omtrent, som om man, naar man opgjorde en Mands Skyld til en Anden at være 10,000 og deri sandt blandt 100 Gjældsposter 10, som vare gale, da vilde sige, at der i